

igjennem det, som er det Væsentligste, Kongemagten og Regjeringen, saa vilde jeg ogsaa forundre mig over, at den ikke stod her trykt paa hveranden Side, men naar jeg er overbevist om, at denne Forsamling ikke vil mødes uden alvorligt at klage over de provindstille Misgreb, som maatte finde Sted, og at denne Forsamling i Forbindelse med de øvrige Statsorganismer maa være istand til ved Love at raade Bod paa de Misgreb, som den provindstille Overmyndighed maatte have aflaget kommet, — naar dette finder Sted, siger jeg, saa forsvinder efter min Mening i en betydelig Grad Betydningen af denne Vebredelse. Spørgsmaalet her paa dette Standpunkt er desuden ikke det, om man har fundet de fornødne Tødler over Verne og Prikker over Ferne, om man har fundet den rigtige Betydning for at udtrykke denne Idee, ja, ikke engang, om denne Idee er bleven fremsat udførligt, men kunde udvikles til noget meget Bedre, thi det hører hen paa et andet Standpunkt; men Spørgsmaalet er her, om vi i denne Lov have saadanne Grundfætninger, om der er et saadant Grundlag, at der, naar disse Grundfætninger og dette Grundlag formuleres rigtigt til Gavn ved den næste Behandling, saa kan komme Noget ud deraf, thi dersom det ikke er saa, saa skulle vi ikke henviser det til anden Behandling, men dersom det er saa, skulle vi ikke spille vor Tid paa denne Behandling, paa at faae slige Mængder fremhævede. Nu er det min fulde Overbeviisning, at netop de, som ønske et communalt Liv, der har den Myndighed, der er nødvendig for ethvert selvstændigt Væsen for at give det Liv og Kraft, netop de Medlemmer maae i dette Grundlag finde Noget, som de paa næste Stadium kunne bruge, og da bruge med al den Skarpsindighed og Kløgt, de bestde, for at gjøre noget langt Bedre ud af det. Jeg skal ikke længere opholde Forsamlingen, thi det er, om det skulde gjælde, forbeholdt mig at tale engang endnu i denne Sag, men Tiden er fremrykket og Mørket falder paa, og jeg skal altsaa blot anbefale dem disse Par enkelte Sætninger til Overveielse, til vi komme sammen igjen.

Monrad: Maa jeg bede om Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds har Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

Monrad: Jeg vil bemærke, at da man ved en Antydning af min Stilling har sagt, at jeg skulde have viist en særdeles Omhed for Stiftsøvrighederne, da er det urigtigt opfattet — det er for Amtmændene, at jeg har viist denne Omhed (Latter). — Forfaavidt det ærede Medlem for Holbek Amts 2det District (Tscherning) har stødt sig over mit spøgefulde Foredrag, da skal jeg ikke derover gjøre nogen Bemærkning; han har søgt at bringe mig i en Modsigelse med tidligere af mig forsagtede Anskuelser, som ikke behøve noget langt Forsvar. Den ærede Rigsdagsmand har fralagt sig Benævnelsen af de 6 Underkonger, men den ærede Rigsdagsmand har vedkjendt sig Benævnelsen af 6 Præstenter; der er Præsidenter i frie Stater, men aldrig havde jeg tænkt, at der kunde være Tale om Danmark som en Confederation af 6 à 7 Fristater.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds har Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

David: Naar jeg ikke har misforstaaet den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning), bebreidede han mig, at jeg, ved at kalde Landshovdingerne: Underkonger, selv angreb det monarkiske Princip, hvis Opretholdelse var betrygget ved Statsoverhovedets Arvelighed. (Tscherning: Det har jeg ikke sagt.) Det var imidlertid dog, om jeg ikke feiler meget, Hovedtanken i denne Deel af det ærede Medlems Tilretteviisning til mig (Ja, ja — Nei). I denne Anledning maa jeg gjøre opmærksom paa, at der gives mange andre Maader og Veie til at undergrave det monarkiske Princip, end ved at tilintetgjøre Kronens Arvelighed.

Tscherning: Maa jeg blot bemærke, at jeg netop sagde, at det monarkiske Princip kan undergraves paa mange andre Maader.